

107

Dae. 3

G

W.A.C. GALESTIN

Nota betreffende het landschap

TAPALANG

AFD. CULT. EN PHYS. ANTHROPOLOGIE
VAN HET
KON. INSTITUUT VOOR DE TROPEN

N O T A

betreffende het Landschap

TAPALANG .-

(Mamoedjoe) .-

K-f-3.

Dae. 3

G

Hoofdstuk 1.

Geographie.

a. Ligging

Het Landschap Tapalang is gelegen in de Afdeling Mandar, Onderafdeeling Mamoejdje, van het Gouvernement Celebes en Onderhoorigheden, tusschen ongeveer $2^{\circ} 45'$ Z.B. en $2^{\circ} 55'$ Z.B. en ongeveer tusschen $118^{\circ} 45'$ O.L. en 119° O.L. (zie Bijlage I.)

b. Grootte.

De oppervlakte van het Landschap Tapalang wordt geschat op ongeveer 1200 K.M.2; het gebied is in het Noorden breder dan in het Zuiden.

c. Grenzen.

De Noordgrens begint in het Westen ongeveer halverwege de kampongs Tapandoeloe (in het District Simboro) en Lebani, loopt naar het Zuiden en Z.O. vervolgens naar het N.O. en Oosten; de Noordelijke grensdistricten zijn van uit het Westen de Districten Simboro, Taloesoe en Mamoejdje; Op de grens van District Mamoejdje liggen twee bergen, de B. Kadjoekabe en B. Oehaihai.

In het Westen grenst het Landschap Tapalang aan Straat Makassar.

In het Zuiden aan de Onderafdeeling Madjene (Maloenda), beginnende in het Westen bij Saloe Maliaja; vervolgens loopt de Zuidgrens nagenoeg naar het Oosten.

Ten Oosten grenst het Landschap Tapalang aan Pitoe Oeloena Saloe, aan welke grens ook ligt de Boekit Oesin.

d. Onderverdeeling.

Het Landschap Tapalang is onderverdeeld in 3 Districten, welke, van het Westen beginnende zijn:

1. District Doengkeit.
2. District Orobatoe.
3. District Galeeng.

e. Verticale en horizontale vorm.

Daar waar de kustlijn zich naar het Westen ombuigt om de Zuidgrens van het schier-siland

eiland Tapalang te vormen ligt de nederzetting van dien naam. Ter reede van Tapalang kan men ankergrond vinden, maar in de Westmoesson is het ankeren minder veilig.

Halverwege deze Zuidkust ligt de kampong Pasaboe en even ten Westen van Pasaboe liggen de kampoengs Ahoë en Doengkait, waar ook gelegenheid tot ankeren bestaat.

De kustlijn, eindigt haar westelijke richting in den hoek van Doengkait (Tg.Doengkait), waar zij haar Noordelijke richting hervat tot kaap William (Oedjoeng Rangas).

Liggende ter reede van Tapalang heeft men een goed insicht in de z.g. Tapalanginsinking, ten Westen waarvan zich dan het gebergte van de Westkust van het schiereiland van Tapalang steil uit zee verheft.

De beide boven reeds genoemde reeden van Tapalang en Doengkait, aan de Zuidkust van het schiereiland, worden gescheiden door de kleine hoek nabij kampong Orobatoe; terwijl op deze reeden het kustrif zeer smal is, steekt het bij Tg. Doengkait met een smalle tong wel een zeemijl naar het Zuidwesten uit en is daar bij eb zeer gevaarlijk.

De Westkust van het schiereiland rijst steil uit zee op, zoodat het niet mogelijk is zonder groote kosten, het bestaande voetpad, tot een bruikbaren verkeersweg te verbeteren; bovendien zijn hier in het Landschap Tapalang slechts twee kampoengs n.l. Tinabengan en Lebani. Voor den weg naar Mamoejoe is daarom in de insinking een tracé gevonden, zoodat thans in enkele uren van uit Tapalang Mamoejoe bereikt kan worden; om de Westkust heeft men daarvoor drie dagen noodig.

De Westkust bestaat uit een aangeplakt laag koraalkalksteen terras; het lichtgroene en bruingebrande kale vulkanische gebergte daalt steil naar de diepe zee af.

De Straat Makassar is nabij de kust van 34 M. (Lebani) tot 75 M. diep (Tapalang); buiten de kust bedraagt de zeediepte tot 1500 M.

Het binnenland is afwisselend bergland en laagland. In het District Galeong liggen nog twee toppen: de Boekit Kakade (in het Zuiden) en B. Toperandangan; in het District Doengkait ligt de B. Potakean.

Groote rivieren vindt men in dit Landschap niet; de voornaamste zijn: de S. Galeong, de S. Tapalang, de S. Doengkait, de S. Anoesoe, de S. Oeloeserang, de S. Maliaja (grensrivier in het Zuiden) en in het Oosten van het District Galeong de S. Maloenda.

f. Grondgesteldheid.

Wat betreft de kustvlakte van het Landschap Tapalang zie onder e.

De Tapalanginsinking is wel vruchtbaar; er is daar door het Districtshoofd van Galeong een proefsawah aangelegd.

Overigens is Klappercultuur hoofdzaak, terwijl thans ook aan mais- en cassave cultuur wordt gedaan.

Een ruimere sawahbouw zou zeer aan te bevelen zijn.

Kampongs.

De voornaamste kampongs in het Landschap Tapalang zijn gelegen om de baai van Tapalang, n.l. van Zuid naar Noord de kampongs Taän, Karanamee, Potakean, Galeong, Tapalang, Orobatoe, Pesaboe, Ahoë en Doengkait.

Deze nedersettingen worden elk jaar grooter, terwijl de woningen steeds beter verzorgd worden. De meer in het binnenland gelegen kampongs bestaan uit één of meer huizencomplexen of wel uit primitieve ladanghuisjes. Het telkens verplaatsen van een kampong is een zucht bij de Toradja bevolking.

Klimaat.

Het klimaat is droog en warm; het kan zeer hard waaien. Een scherp begrensde indeeling der moessons is er niet, doch tijden van voortdurende droogte komen slechts zelden voor.

Door de aanwezige poelen (broedplaatsen van *Maculatus*, etc.), die drooggelegd of een afvoer

naar zeeverkreken hebben, heerschte er malaria, doch dit is door de getroffen voorzieningen thans zoo goed als verdwenen.

Hoofdstuk II.

Ethnographie.

Afkomst.

Teneinde een beter beeld te verkrijgen van de afstamming der inheemsche bevolking, moet een stap gedaan worden buiten Tapalang.

Alle Mandhar-staten toch rekenen zich tot één stam, die weder verwant is met de bevolking van de Boegineesche staten, in het bijzonder met die van Boni, hier Bone genoemd.

De legenden daaromtrent gaan terug tot het ontstaan der wereld, en spreken evenals ons scheppingsverhaal van een eerste menschenpaar, Todiboesoeran (man) en Pamoelatan (vrouw), dat rechtstreeks uit den hemel op den G. Sadang neder daalde, Deze berg vorade het eenige stukje land dat uit den wereldchaos gevormd was, overigens was alles nevel.

Uit dit echtpaar werden zeven kinderen geboren, waarvan de oudste een meisje Toridjene was.

De nevels werden tot wateren die de G. Sadang omspoelden en noodden tot varen, waar op de zeven kinderen ieder zich een bootje bouwden waarin zij op avontuur gingen. Op een nacht dat Toridjene rustig in haar prauwtje sliep, daalden plotseling de wateren en bevond zij zich den volgenden morgen gestrand op de G. Kapoesaang waar haar prauw ten huidige dag in versteendend vorm te zien is.

Zij werd daar gevonden door Fongko Padang, die eveneens van de G. Sadang kwam, gesproken, met zes broers en zusters, uit een nieuw menschenpaar, dat ook uit den hemel was afgedaald.

Omtrent het lot der familieleden van Toridjene verhaalde de legende verder niets.

Fongko Padang voerde de schoone Toridjene mede naar Takaloeang, daar bouwden zij zich een paalwoning

paalwoning, waarvan nog slechts één paal is overgebleven en te herkennen is, omdat hij de eenige is, die in de grond rust, overal elders zijn de stijlen boven den grond op steenen geplaatst. Deze paal maakte nog deel uit van een huis, dat vergaan en weder nieuw opgebouwd mocht worden; deze paal weerstaat den tand des tijds en wordt streng in eere gehouden door de bevolking, omdat bij zijn val tevens het einde der wereld daar is.

Uit de zeven kinderen van Pongko Padang en Toridjene werden elf nakomelingen geboren, die zich in alle richtingen verspreidden en de stichters werden van de Pitoe Oeloena Salo en de Pitoe Babana Binanga.

De eerste waren:

Toboelawan

Bone

Doeri

Galoempang

Masoempoe

Enrekang

Nosoe (Mamas)

de tweede bestonden uit:

Bone

Binoeang

Balanipa

Pembaceang

Tjenrana

Tapalang.

Aldus luidt de legende over de gemeenschappelijke oorsprong en het ontstaan der Mandarstaten.

De kustbewoners van het Landschap Tapalang bestaan uit een vermenging van Toradja's met Mandareezen of Mamoejoeërs, terwijl de bergbewoners meest Toradja's zijn.

Uiterlijk voorkomen en geaardheid.

De kustbewoners van Tapalang komen in uiterlijk voorkomen en geaardheid natuurlijk min of meer overeen met hun rasgenooten van Mamoejoe.

Echter

Echter maken zij niet zoo'n flinken indruk; zij bezitten minder handelsgeest en energie.

Het zijn goede zeevaarders, die door hun veelvuldig verblijf in prauwen, goed ontwikkelde borst- en armspieren bezitten.

In sterkte der beenspieren staan zij achter bij de Toradja's, die in hun bergen beter in de gelegenheid waren hun beenen te ontwikkelen.

De kennismaking met de Toradja's is een aangename; terwijl de kustbewoners bedaard, eenigszins deemoedig van houding en sluw van aard zijn, munten de Toradja's uit door vroolijkheid en eerlijkheid, ook tegenover ons uit ten zij zich onbevreesd en missen geheel de wellevendheidsvormen, die aan de kust op prijs gesteld worden.

Indeeling in standen.

De bevolking is ingedeeld in vier standen:

- 1e. de todjang lajana, zij die vorstenbloed hebben
- 2e. de hadat.
- 3e. de maradika, de vrijen.
- 4e. de batoea, de slaven.

Tot den Radjastand behooren zoowel de personen van zuiver vorstelijken bloede, als die van gemengd bloed, de z.g. radja sparoe.

Deze gemengde huwelijken, altijd van mannen van vorstelijken bloede met vrouwen van lagere afkomst - nimmer omgekeerd - komen veel voor. Zoodra echter een radja huwt met een vrouw van zuiver bloed, moet hij zijn andere vrouwen verstooten, zij duldt geen mededingster naar de liefde van haar echtgenoot naast zich.

Al mogen jangzamerhand de afscheidingen tusschen de klassen verdwijnen, aan hen, die vorstelijk bloed in de aderen hebben, wordt nog steeds veel eerbied bewezen.

De tweede klasse wordt gevormd doorde voornamen - een soort adel dus - waaruit de hadatleden gekozen worden.

De derde klasse bestaat uit de vrijen, welke al meer en meer bestemd zijn om samen te smelten

smelten met de vierde klasse, de slaven, die tot het verleden behooren.

Bij de Toradja's worden drie klassen aange-
troffen, waarvan de tomakakastand de voornaamste
is.

Godsdienst.

De kustbewoners, zoowel als de bergbewoners
belijden allen den mohammedaansche godsdienst.

In den Poesatijd is een godsdienstige op-
levering merkbaar en worden de missigits en
langgars goed bezocht.

Van godsdienstig fanatisme is geen sprake.

Aan de kust heerscht een in den laatsten tijd
toenemend opgewekt godsdienstig leven. Het gods-
dienstonderwijs laat veel te wenschen over.

De voornaamste plaats onder de geestelijken
van het geheele Landschap bekleedt de kali van
Mamoedjoe, wiens invloed ook te Tapalang merk-
baar is.

Een bepaalde priesterraad bestaat hier niet.
In nagenoeg elke kampong is een bidal of imam
bijgestaan door één of twee andere hulp-bidals.

Huwelijk.

Evenals overal elders in het gebied der On-
derafdeeling Mamoedjoe, met uitzondering van de
Toradja's, wordt door de bruidegom een bruid-
schat betaald (pasorong), al naar mate van den
stand, doch in minimum ongeveer f.30.- Vooraf
wordt voor het tot stand brengen van een huwelijk
door de ouders van den aanstaanden bruidegom het
pamboeainganga gebracht aan de ouders der toe-
komstige bruid, bestaande uit een bedrag van 1
tot 8 rijksdaalders, afhankelijk van den stand.

Dit geld mag niet teruggevorderd worden, ook
al gaat het huwelijk niet door.

Beenijdenis.

De leeftijd waarop de beenijdenis plaats
heeft varieert in de verschillende kampongs van
7- 9 en van 9- 12 jaar voor jongens, van 7- 9,
van 5- 6 jaar voor meisjes. Zij vindt echter
ook wel plaats zoodra zij kunnen loopen.

Tandenvijlen.

Aanvankelijk wellicht bedoeld als offer van een deel van het lichaam in de plaats van het geheel, naar den regel pars pro toto, thans bij sommige stammen der O.I. Archipel nog bekend als een rouwgebruik, werd het afvijlen van de tanden bij zeer veel stammen een algemeen gevolgde mode, een versiering, waarbij verschillende vormen zijn te onderscheiden, als de spitsvijling, het inbrengen van goud, etc. die zich van andere modes, als kleuren van nagels en oogleden, zooals bij vele moslimsche volken van den Archipel geschiedt daardoor vooral onderscheidt, dat de aangebrachte mutilatie niet meer te herstellen is.

In het Landschap Tapalang begint de gewoonte van het tandenvijlen echter merkbaar te verminderen.

Kleeding.

De mannen dragen een baadje, een sarong, waaronder een kort broekje gedragen wordt en een hoofddoek of songko. De meer beschaafde mannen hebben een meer boreale kleederdracht bestaande uit een jas, een broek en schoenen.

De kleeding der vrouwen is gelijk aan die van Mamcedjoe en wel sarong en kabaja, terwijl de meer gesitueerden slossen aan hebben.

Woningen.

De woningen zijn paalwoningen van het Boegineesche type; veel zorg wordt er niet aan besteed, behalve bij de meer welgestelden. Alleen de misigt van Tapalang is niet op palen gebouwd en heeft een zinken dak. Overigens is de dakbedekking atap. De grootte der huizen is in de eerste plaats afhankelijk van het aantal gezinnen, waarvoor zij zijn bestemd. De keuken is in de woning gelegen. De materialen voor het bouwen van een woning zijn houten palen, een omwanding van planken of atap en als regel een

atap

atap pen dakbedekking.

Taal.

In Tapalang wordt een dialect van de Mandharsche taal gesproken; daarenboven houdt zoowat iedere kampong er nog een eigen taal op na, die alleen voor ingewijden begrijpelijk is. Meer naar het Noorden wordt het Mamoejoesche dialect gesproken. Lang niet allen zijn het Maleisch machtig.-

Gezondheidstoestand.

Om een duidelijk inzicht te krijgen van de algemeen gezondheidstoestand van dit landschap is noodig een korte topographische beschrijving der landstreek. Het Landschap Tapalang bestaat uit een bergland. De heuvels bij de kust gaan al spoedig over in bergen. De bergreeksen, in rijen evenwijdig aan elkaar, loopen naar de kust af. Tallooze rivieren en stroompjes banen zich een weg naar zee door smalle diepingesneden ravijnen. Langs de kust vindt men een strook laag land, welke vooral bij de rivieren over het algemeen een moerassig karakter hebben. Het beeld van de kuststrook is: groote moerassige rizophorenbosschen, onderbroken door bevolkingscentra te midden van groote klappertuinen. Op enkele plaatsen reikt het heuvelland tot aan de kust. Het de kust naderende heuvelland wordt gebruikt voor ladangbouw. Het bergland is bijna overal zwaar en ontoegankelijk, bedekt met cerbosch of weinig bewoond; de kampongs van het Landschap Tapalang liggen over het algemeen aan de monding der rivieren, op zandstrooken, omgeven door vloedbosschen en zoetwatermoerassen. Langs de geheele kust loopt een weg. Het terrein achter deze weg is lager en niet effen, waardoor de afvoer van het water onvoldoende was, daar zich achter deze weg uitgestrekte brakwatermoerassen konden vormen. Wat betreft de malaria werd hierdoor dus in deze districten een minder gunstige gezondheidstoestand geschapen. Daarbij kwam, dat de verbindingen met de zee vaak dichtallden, hetgeen

hetgeen een geregelde contrôle noodzakelijk maakten, waarbij de kamponghoofden gewezen werden op het gevaar hieraan verbonden. Nadat dan ook, in September 1935, toen meerdere malaria-gevallen voor waren gekomen het uitdiepen van de mondingen van de rivieren een bijna totaal verdwijnen van de ziekte tot gevolg had gehad, zag de kampongbevolking de noodzakelijkheid van deze maatregelen in en bleken ook bij latere inspecties in dit district de zeeverbindingen in orde gehouden te zijn.

In de tweede plaats kwam veel framboesia voor. Deze ziekte is zooals bekend zeer besmettelijk vooral in het tweede stadium, wanneer het lichaam als het ware bezaaid kan zijn met de z.g. framboesiapapels. Ze ontwikkelt zich bij voorliefde op den bodem van den een of anderen huidziekte, en wel voornamelijk de schurft, die hier van alle parasietaire huidaandoeningen wel het meest voorkomt. Een tweede wijze van besmetting heeft plaats door de mond zooals dit waargenomen kan worden bij zogende baby's, die de besmetting dan van de moeder oploopen. Op deze wijze worden vaak heele familie's door deze ziekte aangedaan. Blijft ze onbehandeld dan kan de ziekte overgaan in het z.g. derde stadium en zich openbaren door klachten als „sakit toelang", pijn in de gewrichten, verdikkingen geven in de buurt van de gewrichten met zweervorming aan de top, en op den duur leiden tot misvormingen, met een hooge graad van invaliditeit voor het verdere leven. Een huidaandoening als uiting van deze ziekte is de z.g. boeboel. Dit zijn kloven en spleten aan de voetzool, die vaak zeer pijnlijk zijn bij het loopen. Door veel tourneeren in deze gebieden waarbij vele neosalvarsaaninjecties werden toegediend werd de ziekte voor het grootste gedeelte uitgeroeid. Bulkaandoeningen worden veel gezien tijdens de ikan seriboetijd. Huidaandoeningen zooals ringworm en schurft komen veel voor. Pokken zijn gedurende het geheele jaar nog niet voorgekomen dank zij de gunstige vaccinatieoostand, vooral van de kinderen. Van de overige volkziekten zoo-

als b.v. mijnworm valt weinig te zeggen waar ze in deze Districten niet meer gezien worden dan elders en dus een ondergeschikte rol spelen. Conclusie: over het algemeen genomen is de gezondheidstoestand in deze districten gunstig te noemen; hij wordt hoofdzakelijk beheerscht door de malarieaandoening, die door geregelde controle der riviermondingen, gunstig kan blijven; in de tweede plaats door de framoesia, die echter voor het grootste gedeelte werd uitgeroeid.

Erfrecht.

Voor de kustbevolking komt bij overlijden van man of vrouw de beedel aan de(n) overblijvende.

Na het afsterven van deze wordt de nalatenschap verdeeld onder de kinderen met dien verstande dat de jongens twee deelen ontvangen tegen de meisjes één. Bij vorstelijke personen hebben alleen de kinderen uit het huwelijk met een vrouw van zuiver vorstelijken bloeds recht op de erfenis.

De vader treedt meestal, namens de beide ouders, als hoofd van de groep op. In de meeste gevallen gaat de waardigheid van hoofd der groep van vader op zoon en dikwijls op den meest geschiktsten over. De afstamming en het erfrecht zijn naar beide zijden, de familie van den vader is evenwaardig aan die van de moeder; man en vrouw blijven ieder tot hun eigen familie behooren. Het huwelijksgoed is deels van den man, deels van de vrouw, deels van beiden.

Bij de Toradja's deelen de kinderen van welke kunne zij ook zijn gelijk op.

Rechtswezen.

Voor het Landschap Tapalang wordt het hoogste rechtscollege gevormd door Maradia en Hadat. De Hadats zijn de drie districtshoofden, te weten de Ponggawa Djajangina van Galoeng, de Ponggawa van Orobatoe en de Baligace van Doengkait.

Sedert

Sedert de vestiging van ons bestuur heeft de oude rechtspraak plaats gemaakt voor nieuw ingevoerde regelen, geldend voor de Zelfbesturende Landschappen van Celebes. Hoewel hierdoor bij de bepaling der straffen en de omschrijving daarvan de Europeesche wetboeken tot handleiding genomen worden, mogen evenwel de oude instellingen niet uit het oog verloren worden; velerlei handelingen, welke indruischen tegen den alouden adat, sullen nog volgens deze regels berecht moeten worden.

Hoofdstuk III.

Oeconomie.

Landbouw.

De kustbevolking, zoowel als de bergbevolking van het Landschap Tapalang, leeft hoofdzakelijk van sago. Sawahbouw is nagenoeg onbekend op een enkele uitzondering na, n.l. het sawahter rein vlak bij de kust van het District Guloang. De ladangs strekken zich langs de geheele kust en de daarachter gelegen heuvels uit.

De bewerking der ladangs vangt aan met het kappen in Augustus en September, het schoonmaken in October en het planten in November.

Afhankelijk van de kwaliteit van den grond worden de ladangs een of meer pariamans (oogstjaren) gebruikt, alleen waar veel terrein beschikbaar is wordt geen tweede maal geplant.

De hoofdproducten zijn rijst en djagong, die gemengd geplant worden; andere gewassen zijn cassave en katjang, echter in geringe hoeveelheid.

De klappercultuur is hier, evenals overal elders in de kuststreek van Mamoeedjoe, hoofdzak.

Vruchtboomen zijn schaarsch, wat doerian en pisang, langasp, ramboetan djamboe en mangga.

In de kuststreek is weinig rotan, wel vindt men rotan Tohiti in de bovenloop van de S. Anoesoe en S. Oeloeserang, doch het transport naar de kust is niet mogelijk. De Toradja's gaan wel naar Boedong² of K₂rossa om er rotan te kappen.

Veeteelt.

Veeteelt.

Van een bepaalde veeteelt kan niet gesproken worden; groote kudden karbouwen vindt men er niet, evenmin kudden van paarden, koeien of geiten. Het aantal stuks vee is wel toegenomen vooral van paarden. Het pluimgedierte bestaat slechts uit kippen; de bevolking legt zich veel te weinig toe op de teelt daarvan.

Jacht.

Er wordt weinig gejaagd.

Visscherij.

De visscherij is een broodwinning. Zij wordt beoefend met zeroes, werpnetten of ander vischtuig. De doewang of ikan seriboe komt er enkele malen voor, tripang in groote verscheidenheid van soorten, evenals pandang, gamma, dodokang, bagas en tjingoreng.

Ook naar lola, welke de vorm heeft van een pyramide, wordt gezocht; de inhoud wordt als spijs gemuttigd en de schelp in den handel gebracht.

Nijverheid.

Van een inheemsche nijverheid kan eigenlijk niet gesproken worden. De vrouwen houden zich bezig met het weven van sarongs, dit is een tijdroovend werk, zoodat de productie te gering is, om uitvoer mogelijk te maken. Het kleuren der sarongs geschiedt met een kleurstof getrokken uit de basten van bangkoedoe, tanggir-, saga- en aropis-boomen. Ook karore wordt gemaakt van de vezels der sagopalmen; deze matten zijn zeer in trek voor de vervaardiging der groote vierkante zeilen van de Inlandsche prauwen, doch al meer en meer wordt thans ook wit goed gebruikt.

De scheepsbouw bepaalt zich tot het op stapel zetten van kleine prauwen.

Timmerhout vindt men in de Tapalangsche bosschen in groote hoeveelheid, doch exploitatie is wegens de groote terreinmoeilijkheden uitgesloten.

Handel en Scheepvaart.

Onder de bewoners van Tapalang vindt men een enkele handelaar, die van passer tot passer trekt. Er zijn er passers te Taän en te Tapalang, waar ook handelaars van Maloenda en zelfs van Madjene komen.

Chineesche handelaars vindt men er geen één. Evenals de andere mandareezen zijn de bewoners koene zeevaarders, die per prauw naar Borneo of naar de Poelo Balabalakan (kleine Paternoster-eilanden) ter vischvangst varen.

De copra en de andere producten worden op de passers verhandeld, dan wel naar Maloenda gebracht. De z.g. lopi-pelari wordt voor transport der producten naar Madjene of Makassar gebruikt.

Hoofdstuk IV.

Bestuursinrichting.

Aan het Hoofd van het Landschap staat de Maradia, in het bestuur bijgestaan door de drie districthoofden die tevens de Hadat vormen.

De Baligau van Doengkait

De Ponggawa Djajangina van Galoeng

De Ponggawa Orobatoe.

De Hadatsvergaderingen worden door den Maradia geleid.

Omtrent afstamming van den tegenwoordigen Maradia wordt verwezen naar de stamboom in de Bijlage (Zie bijlage II).

De Maradia is gehuwd met de dochter van den Maradia van Mamoedjoe, genaamd Rotja alias Baharia. Uit het huwelijk zijn thans drie kinderen gesproten, één zoon en twee dochters respectievelijk geheeten: Djoebaer en Herdi en Roehal. Rijksraden zijn niet aanwezig.

De dessahoofden worden bij algemeene verkiezing

-zing door de dorpsgenooten verkozen. Voor de inning der belastingen ontvangen zij 8% collecteloon.-

Samenstelling van het Landschap met opgave van de kampongs.

Reeds eerder werd vermeld, dat het Landschap uit drie Districten bestaat en wel Doeng-kait, Orobatoe en Geloeng. Voor een specificatie van de kampongs, alsmede het sielental, wordt verwezen naar de bijlage (zie bijlage III).-

Contracten en verklaringen.-

Met het Landschap Tapalang werden in den loop der tijden de ondervolgende contracten gesloten:

TAPALANG (Mandar).-

- I. Contract ddo. 31 October 1862.
- II. Overeenkomst ddo. 3 Februari 1868.
- III. Contract en akte van bevestiging ddo. 31 October 1892.-
- IV. Suppletoir contract en verklaring ddo. 23 Juni 1897 (land- en mijnbouw).
- V. Contract ddo. 11 Juni 1905.
- VI. Suppletoir contract ddo. 8 November 1905 (overdracht heffing in- en uitvoerrechten en accijnsen, haven- en ankeragegelden).
- VII. Korte Verklaring ddo. 4 Juli 1908.-

Mamoedjoe, den 12 Maart 1936.-

De fd. Controleur van Mamoedjoe

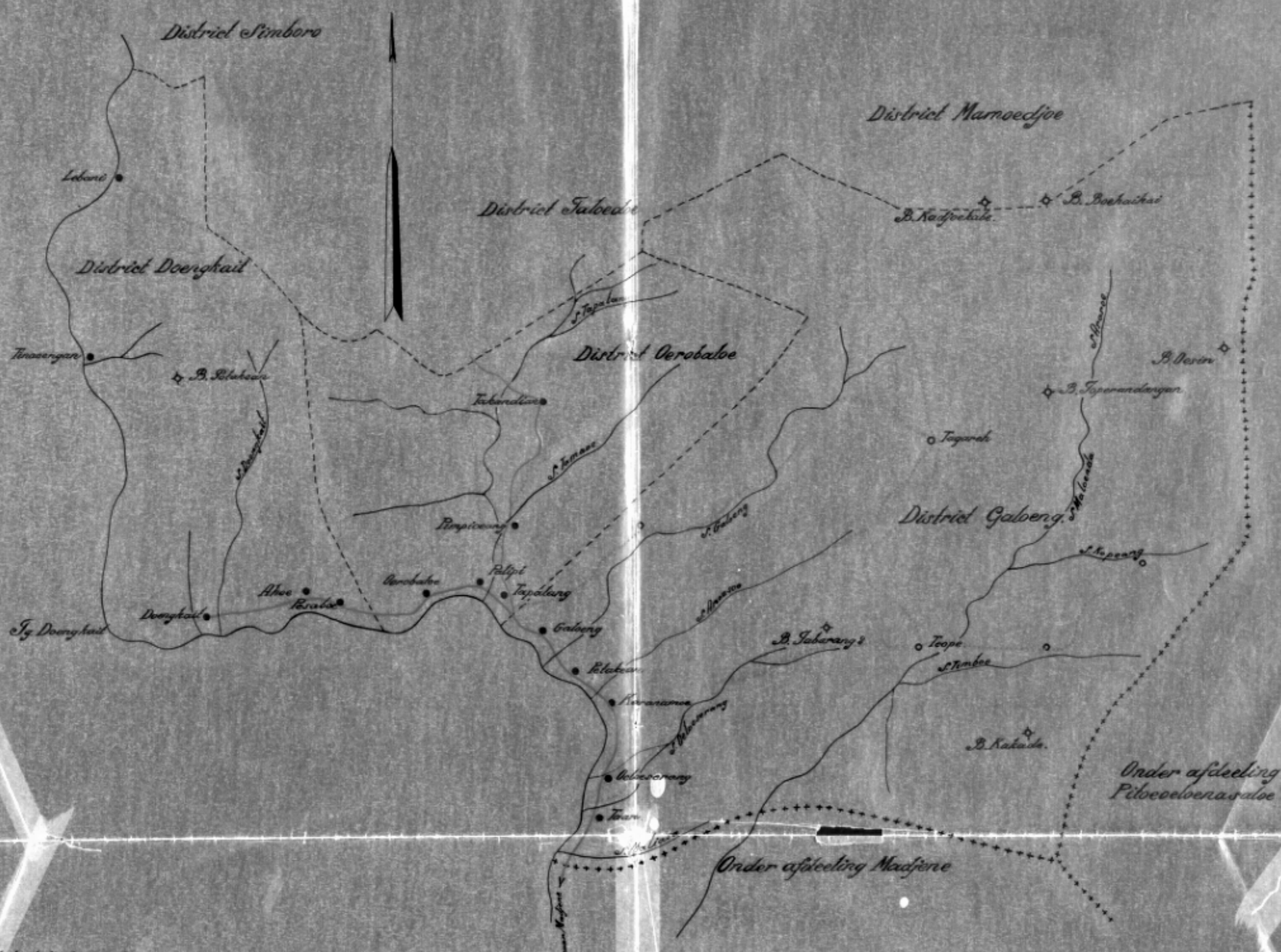
H. A. C. G. J. de Vries

District	Kampongs.	Aantal zielen (volgens volk- stelling 1930).	Aantal aan- geslagenen over 1936.	Toelichtingen.
Geloeng	Geloeng	761	161	
	Petakeang		59	
	Karanamoe	831	58	
	Kasambang		70	
	Oeloesserang		53	
		Totaal	1592	
Grobatoe	Grobatoe	720	124	
	Tapalang		116	
	Takandean	977	35	
	Saloematti		28	
	Pimploeang		49	
		Totaal	1697	
Doengkait	Doengkait	816	98	
	Tinaeangan		35	
	Lebani	729	101	
	Pasaboe		147	
	Ahoe		25	
		Totaal	1545	

SCHETSKAART VAN HET LANDSCHAP TAPALANG

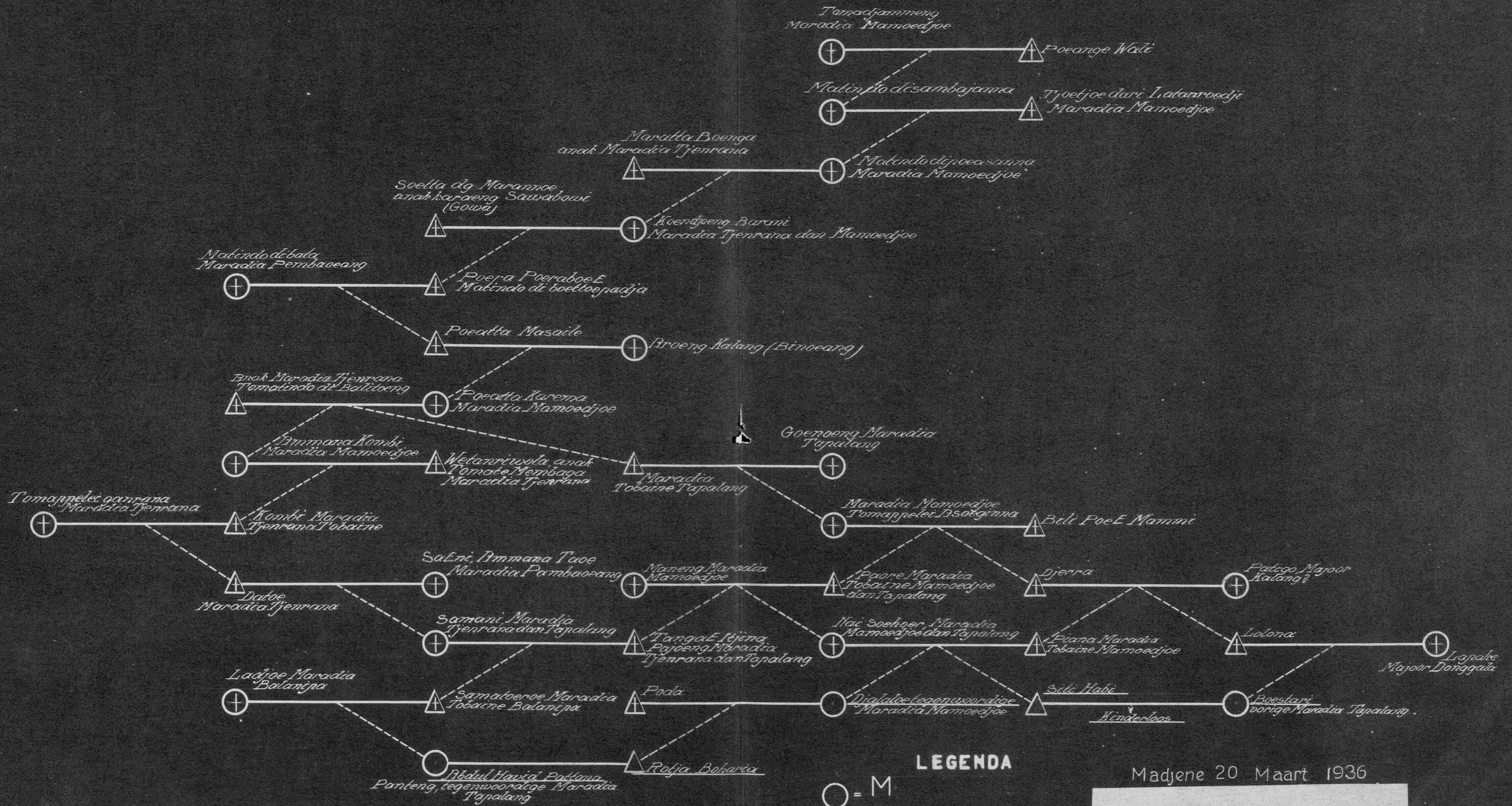
Schaal 1:100.000

S
T
R
A
A
T
M
A
K
A
S
S
A
R

Geogr. Afdeling van het Bureau van Landmeting

STAMBOOM VAN ABDULHAVID PATANA PANTENG MARADIA TAPALANG

LEGENDA

- = M
- △ = V
- = Gehuwd
- - - = Kinderen

Madjene 20 Maart 1936

